

[Pia Christmas-Møller]

Daværende socialminister Aase Olesen droppede allerede dengang tanken om på det tidspunkt at gennemføre en præmiegradueringsordning, simpelt hen fordi de tilgængelige og kendte modeller på det tidspunkt var ubrugelige.

(Kort bemærkning).

Taanquist (S):

Jamen udtrykket radikal var skam valgt med omhu i denne forbindelse, ikke mindst fordi vi altid lytter med stor interesse til, hvad Det Radikale Venstre siger om disse spørgsmål. Jeg kunne måske undre mig over, at man ikke har været helt så imødekommende før, som man er nu. Men o.k., lad det ligge; vi starter på en frisk i dag.

Jeg har allerede sagt, at jeg har læst fru Lone Dybkjærs kronik i Det Fri Aktuelt i dag, og at jeg er enig i den. Jeg vil for en ordens skyld fremdrage nogle ting – så vidt jeg kan nå det inden for en kort bemærkning – som vi i Socialdemokratiet er særdeles enige i.

Fru Lone Dybkjær skriver:

»... for en forebyggelse kan næsten kun ske ved, at arbejdsgiverne økonomisk kan mærke en arbejdsskade. I dag er der ikke et motiv for arbejdsgiverne til at foretage et ordentligt forebyggelsesarbejde.«

Det er vi enige i.

Fru Lone Dybkjær skriver videre:

»Det vil nemlig betyde merudgifter for nogle arbejdsgivere, men jo ikke for dem alle. At det så vil være godt for samfundsøkonomien, er en anden sag.«

Og det har jeg også gjort meget ud af i mit indlæg, at det også er samfundsøkonomien, dette drejer sig om.

Endvidere skriver fru Lone Dybkjær om yderligere udgifter for virksomhederne:

»Svaret er, at den dårlige virksomhed får det sværere, men den gode får det bedre. Skatetrykket på andre områder kan lettes, hvis ulykestallet og skaderne i almindelighed går ned.«

Og endelig slutter fru Lone Dybkjær med noget, der er meget vigtigt:

»Skulle vi så ikke overlade til parterne selv at fastlægge finansieringen og forsikringen?«

Det er vi fuldstændig enige i.

Hvis Det Radikale Venstre har forslag at stille, som følger disse principper, og de søger

partnere til at få dem gennemført, er vi i Socialdemokratiet til enhver tid parate og villige.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Til fru Pia Christmas-Møller vil jeg blot sige, at jeg faktisk sagde, at et sådant forslag bekræfter de værste fordomme, man kan have om en regering. Det er et problem for De Radikale, fordi der selvfølgelig også hos os eksisterer nogle fordomme om, hvordan borgerlige regeringer og socialdemokratiske regeringer nu håndterer tingene.

Så vil jeg gerne sige om spørgsmålet om markering: Nu er jeg vel i al almindelighed ikke ukendt for at bruge lidt bastante udtryk. Derfor synes jeg sådan set, at den markering, jeg har givet, vel er i meget god overensstemmelse med min sædvanlige form; den kan man så diskutere.

Jeg vil gerne sige til hr. Taanquist om det holdningsmæssige: Jeg har ikke været helt så imødekommende før. Jeg var ikke så imødekommende over for Socialdemokratiets forslag; det er rigtigt. Jeg tror ikke på den 5 pct.-tankegang og afgiftstankegang, som Socialdemokratiet har i så mange sammenhænge. Det er heller ikke Socialdemokrater ubekendt. Jeg tror faktisk, der skal en mere radikal ændring til – det vil altså sige en større omlægning – som netop bliver sådan, som hr. Taanquist så venligt citerede fra min kronik, i retning af det forebyggende, som bliver sådan, at man præmierer de gode arbejdspladser og – om man vil – straffer de dårlige.

Jeg tror også, hvis man går tilbage i den række af taler, jeg har holdt som arbejdsmarkedsordfører – og det har jeg trods alt været før – vil man se, at min grundlæggende indfaldsvinkel har været, at det, man ikke vil byde sine egne børn, skal man heller ikke byde andre. Jeg synes, det er en meget god holdning at have til tingene, at hvad man selv vil lægge børn til, det kan man også lade andre gå ind i, men hvis ikke man selv vil lægge børn til en given arbejdsplads, er det nok en arbejdsplads, der under en eller anden form er dårlig. Naturligvis kan børn være forskellige; det er ikke det, jeg er inde på. Men som grundlæggende holdning synes jeg, det er meget godt. Jeg tror også, hr. Taanquist vil kunne erindre min holdning under syerskedebatten, hvis jeg må